

KURYER LITEWSKI

W WILNIE W PIĄTEK DNIA 24 SIERPNIA V. S. 1817 ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

(z gaz. Rusk. Inwal.) Petersburg, dnia 11 sierpnia. Hrabia Beroldyngen, nadzwyczajny Poseł i Pełnomocny Minister Króla Jmci Wiertemberskiego, znajdujący się przy dworze tutejszym; Naymilościwiey mianowany został Kawalerem orderu s. Anny 1szej klasy. — Tegoż orderu 3ciey klasy Naymilościwiey mianowani zostali kawalerami: Formicyn Kapitan Artyleryi, i Firsow sztabs-kapitan.

Cesarzewic Jmć Wielki Xiążę Konstanty wyjechał ztąd dnia 12 t.m. do Białegostoku — W. Xiążę Michał, opuścił stolicę d. 11 t.m.; dla zwiedzenia niektórych prowincy państwa.

Dnia 31 lipca b.r. zszedł z tego świata w 74 roku życia, po powrocie z archangielskiej gubernii, dokąd w zleceniu Rządowem był wysłany, W. JPan Stanisław Borowski, Szef Bióra Dyrekcyi jeneralney Policyi i Poczt w Kommissyi Spraw Wewnętrznych i Policyi Królestwa Polskiego, wzór staropolskich cnot, poświęcenia się dla dobra kraju i zapomnienia o sobie samym; gdzie idzie o to, żeby się stać pożytecznym i żeby dał dowód gorliwości w wypełnieniu zwierzchnich rozkazów, zostawił s. p. Stanisław Borowski nadór chlubną po sobie pamiętkę. Obchód pogrzebowy dnia 2 b.m. odbył się w kościele parafialnym katolickim w obecności JWW. Ministra sekretarza stanu, królestwa Polskiego Hrabi Sobolewskiego, Ministra stanu i Prezesa Izby Obrachunkowej Węglińskiego, Senatora Kiekiego i wielu rodaków i znajomych zmarłego. Został on w oyczyźnie czułą małżonką, i osierociąle dzieci, które, oby w tém słabem wspomnieniu, iakie ślucunek ku nieboszczykowi podyktował, mogły znaleźć iakieżkolwiek ich nieodżałowanej straty ośłodzenie.

Po dzień 6smy terażniejszy miesiąca, weszło do portu Kronsztańskiego 1,302 okrętów zagranicznych, z rozmaitemi towarami, a naywięcey z balastem.

Ze Stawropola, (w gubernii kaukaskiej). Pan Umanow, Inspektor szkół Stawropolskich w Gubernii Kaukaskiej, otworzył dnia 15 kwietnia roku terażniejszego szkołę parafialną, przeznaczoną dla dzieci Kozaków służących w pułku Choperskim. To uroczyste otwarcie odbyło się następującym sposobem: kiedy Pan Umanow przybył do wspomnionego kozackiego pułku, i zjechała się znaczna liczba oboiey płci tamiecznych obywateli szlachty, zafaz się z całym orszakiem udano do kościoła, gdzie wczasie nabożeństwa potwierdzone, leżały na pulpicie na środku kościoła, a chorągwie pułkowe osłaniały ie na około.

Po skończonem nabożeństwie udali się wszyscy goście do sali szkolney i uformowali niezmiernie wielkie koło; lecz ponieważ sala wszystkich osób objąć niemożna wystąpiono więc z niej i ulckowano się pod odkrytym niebem. Pan Umanow zagał posiedzenie czytaniem ustanowien tyczących się tego naukowego zaprowadzenia. Niedługo trwało takowe czytanie i tenże Pan Umanow, czytał przykazania Bożkie z wykładem pięknym i budującym. — Widok ten rozrzuśniał i napełniał religijnem uszanowaniem ku temu chwalebnemu obrzędowi serca wszystkich przytomnych. Na pierwszy dopiero raz; a iuż więcey dwudziestu zebrało się uczniów. Po dwugodzinnym przeciągu zakończyło się posiedzenie; i skoro przeczytane przepisy szkoły, naywięcey potwierdzone, odniesiono znowu na pulpit, sta-

jący na dziedzińcu, osłonięcy chorągwiami, goście zaproszeni byli do mieszkania, Pana Umanowa, gdzie wszyscy niższego stopnia oficerowie byli częstowani wybranem śniadaniem; Goście zaś wyższego znaczenia zaproszeni zostali na obiad wspaniały, na którym gdy spełniano toasty za zdrowie Nayjaśnieyszego Pana, dano potrzykroć ognia z dwudziestu czterech ręczney broni, toż samio uczyniono i przy spełnianiu innych toastów. Przy końcu tej wspaniały tak piękny cel uświetniający uczty złożono dla ubogich 20 rubli — między uczniami są także trzy Panny, gdyż szkoła ta poświęcona jest na wychowanie płci oboiey.

Gymnazium Białostockie dla okazania wdzięczności zwłokom X. Onufrego Kopczyńskiego Autora Grammatyki polskiej, który podaniem gruntownych zasad ięzyka polskiego i ustaleniem prawideł, pamiętną w niniejsze i następne pokolenia uczynił przysługę; obchodziło pamiętkę zeyścia iego w tym roku przez żałobne nabożeństwo miane dnia 25 czerwca w kościele JJXX. Missionarzew — Po skończonem Officium defunctorum nastąpiła msza śpiewana, na której obecnie znajdowali się JW. Wizytator Szkół Gubernii Grodzieńskiej i Obwodu Białostockiego X. Golański Professor Emeryt w Imperatorskim Wileńskim Uniwersytecie i Kawaler, Dyrektor Gymnazium z osobami Zgromadzenia i Uczniowie ze wszystkich klass. Kościół po większej części i ławki zajęte były znaczną liczbą zebranych do niego na nabożeństwo mieszkańców — Przybor żałobny w kościele, przy dostatku lamp i świec gorejących, które otaczały katafal, modły Kałanow i pobożność wszystkich obecnych, odpowiadając żałobney stracie męża wiekopomney pamięci.

Przy końcu miesiąca czerwca, przez dwa dni 27 28 trwały w Gymnazium Białostockiem, rano i po południu po kilka godzin popisy publiczne Uczniow z nauk w tym roku dawanych; JW. Hrabia Wołłowicz Gubernator Obwodowy z Konsyliarzami Rządowymi, Duchowieństwem, urzędnicy woyskowi i cywilni, obecnością swoją zaszczycać one raczyli — Dnia zaś 29 po południu, przez ręce JW. Gubernatora Hrabi Wołłowicza rozdane zostały nagrody w książkach i narzędziach rysunkowych między Uczniow, którzy ze wszystkich przedmiotów nauk okazali się celującymi — Inni zaś odebrali publiczną pochwałę.

Otrzymujący nagrodę, z Klassy 1szej: Seweryn Przełowski, Józef Sokołowski, Antoni Daszkiewicz. Zastługujący na pochwałę: Ludwik Krakow, Adam Hryniewicz, Józef Popławski, Wincenty Jabłoński, Ignacy Sobolewski, Jan Gieleżyński, Franciszek Zagorski, Karol Radziszewski — Z Klassy 2giey, otrzymujący nagrodę: Jan Zdanowski, Eliasz Skabałatiowicz, Antoni Pożarzycki, Sylwester Zebrowski. Zastługujący na pochwałę: Władysław Heydatel, Teodor Holonkiewicz, Olimpi Telakowski, Seweryn Siemaszko, Józef Szayba, Adam Łyszczyński — Z Klassy 3ciey, otrzymujący nagrodę: Leopold Sosnowski, Jan Pożarzycki, Wincenty Zawadzki, Paweł Siezieniewski. Zastługujący na pochwałę: Jan Rakusa, Franciszek Eysymont, Andrzej Szacki, Józef Markiewicz. — Z Klassy 4twej, otrzymujący nagrodę: Jan Heydatel. Zastługujący na pochwałę: Józef Szniecki, Felix Łyszczyński, Józef Kaczanow.

ski — Z *Klasy Vtey*, otrzymujący nagrodę: Joachim Słomski. Zastępujący na pochwałę: Józef Pienkowski, Antoni Heydattel. — Z *Klasy Vtey* Otrzymujący nagrodę: Wiktor Sobolewski, Józef Truszkowski. Zastępujący na pochwałę: Ignacy Fomberg. — Z lekcyi rysunkow otrzymujący nagrodę: Jan Rakusa, Kazimierz Kowalewski.

Królestwo Polskie.

Dyrekcya Jeneralna Loteryi Kraiowych Królestwa Polskiego.

W dalszym ciągu obwieszczenia o odbywającym się ciągnięciu loteryi na majątność *Tyszowce*, w dniu 21 b. m. do gazet podanego, uwiadamia niniejszém, iż w dniu 22 b. m. zrana i po południu 2,000 numerow odciągnięto, z których poniżej wyrażone wygrały, iako to: Nra 22,656 — 80,255 — 46,589 — 76,254 — 41,098 — 21,255 — 37,469 — 50,194 — 25,469 — 78,915 — 31,594 — 29,600 — 61,356 — 11,796 — 73,519 — 75,135 — 21,564 — 64,088 — 66,494 — 15,300 — 81,514 — 6,961 — 66,961 — 51,403 — 82,905 — 63,163 — 72,431 — 19,157 — 53,645 — 61,744 po 5 cz. zł. Nra 83,830 — 498 po 10 cz. zł. Ner 54,004 100 cz. zł. a Ner 5,480 500 cz. zł.

W dniu 23 b. m. rano i po południu odciągnięto 2,000 Numerow, z tych wygrały Nra 38,880 — 26,707 — 39,035 — 30,359 — 7,281 — 20,927 — 49,246 — 51,383 — 64,875 — 25,024 — 82,756 — 14,184 — 81,838 — 55,621 — 7,048 — 44,557 — 46,047 — 11,427 — 26,876 — 61,123 — 8,949 — 14,540 — 22,721 — 43,329 — 29,761 — 71,299 — 14,771 — 30,116 — 28,930 po 5 cz. Ner 78,722 10 cz. zł., a Ner 17,718 15 cz. zł.

W dniu dzisiejszym zrana odciągnięto 1,000 Numerow, z tych wygrały Nra 60,658 — 62,185 — 67,397 — 59,680 — 42,038 — 30,494 — 8,977 — 80,549 — 59,969 — 51,776 — 68,238 po 5 cz. zł., a Ner 70,457 1200 cz. zł.

Dalsze ciągnięcie niniejszey Loteryi, dla przypadającego w dniu dzisiejszym ciągnięcia Loteryi liczbowej, do dnia następnego na godzinę głą rano odłożone zostało, w którym to dniu zupełnie ukończoném będzie — Tabelę zaś ogólną wygranych, iak tylko wyjdzie z druku, każdy z interessowanych znajdzie w Kantorach loteryjnych.

W Warszawie dnia 25go sierpnia 1817.

Kochanowski,

Straszak S. J. D.

Dyrekcya Jeneralna Loteryi Królestwa Polskiego,

Dostrzegłszy w Numerze 54 Gazet Warszawskich omyłkę w podanych z dnia 7 lipca wygranych numerach z loteryi na majątność *Tyszowce*, gdzie zamiast numeru 20,517, położony jest Nr 70,517 na wygraną 5 cz. zł., prostując takową omyłkę, podaje niniejszém do wiadomości powszechney, iż w rzeczonym dniu Nr 20,517 wygrał 5 cz. zł., Nr zaś 70,517 przegrał.

W Warszawie d. 25 sierpnia 1817.

Kochanowski.

Straszak S. J. D.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE

ANGLIA

Londyn, dnia 15 sierpnia. Dnia 1 t. m. uniwersytet edynburski mianował za iednym razem 92 ichmościow doktorami medycyny; między tymi było 5ch z *Jamaiki*, ieden z *Barbados* i ieden z *Hamburga*.

Polecenia Ajenta, tak nazwaney, rzeczpospolitey *Wenezuelskiej*, wysłanego do Londynu, mają dążyć do zabezpieczenia sobie od rządu angielskiego zupełney neutralności w walce za niepodległość *Venezueli*, zaco rzeczpospolita ze swojej strony, obowiązując się przyznać Anglikom zupełną na wieczne czasy wolność handlu z nowymi republikanami. Czynią uwagę, że W. Brytania równemże prawem, podług którego postępuje z *Buenos-Ayres*, utrzymując tam konsula i eskadrę dla zastony swego handlu, postąpić też może i ze względu na nową rzeczpospolitą *Wenezuelską*, tak, że iedno i drugie, rzeczpospolita i handel angielski, pienaruszone zostaną.

Gazeta the *Times* zawiera co następuje: Wezwani iesteśmy od Ajenta wenezuelskiego do wyraźnego oświadczenia, że paragraf, który umieszczony był w iedney, czy we dwóch gazetach, a mianowicie: „że Ajent niepodległych Amerykanow południowych znajdujący się teraz w Londynie, od oficerow marynarki, którzy chcą służyć tej sprawie, żąda porokawicznego, za każde miesce oficerskie, po 20 gwiniey“ wielkiem i niegodziwem iest oczernieniem.

Szanowny, nieszczęśliwy Król nasz, trzyma się ciągle dawniejszego porządku życia: wstaie rano, używa przechadzki w obszernych pokojach swoich, albo pod sklepionym korytarzem na tarrassie, ubiera się powtórnie do stołu, iada wcześnie, każe sobie czytać gazety, lub książkę iaką i gra na klawikorcie, albo rozmawia z otaczającymi go osobami, i jeśli stan iego umysłu pozwala. Utracił zupełnie wzrok, ale nie utracił słuchu. Otaczających siebie poznaie po chodzie. Wielu dawniejszych iego kamerdynerow zmienia się codziennie w służbie, a spokojność monarchy iest celem troskliwych starań. Król ze służbą swoją zamieszkuje 13 pokoiow. Królowa, wiele razy się w *Windsor* znajduje, odwiedza Króla każdego poranka z doktorem *Willis*.

Kontr-admirał *Malcolm* przybył wczora na okręcie liniowym *Newcastle*, z wyspy s. *Heleny* do *Portsmouth*. Admirał *Pamplin* zmienił go w dowództwie na tameczney stacyi. Dnia 22 lipca potkał się okręt *Newcastle* z okrętem *Cuicuzco*, na którego pokładzie znajdował się powracający do Anglii Lord *Amherst*. Półkownik *Fagan* przybył tu z wyspy s. *Heleny* z depesząmi od *Sir Hudson Luce*.

W *Gibraltarze* użyto najmocniejszych środków ostrożności, z powodu grassującego powietrza na pobrzeżu afrykańskim.

Lord *Castlereagh* ma się znacznie lepiej; wczora ukazał się już w gabinecie i udworu.

Lord *Cochrane* przybył do *Dover*, żał po płynie do Ameryki południowej.

Jeden z dzienników Angielskich czyni następujące zastanowienia się z przyczyny uwag dziennika *Gandawskiego*: „Wolność druku ma miejsce w *Niderlandach*; okoliczność ta jest przyczyną ogłaszania częstokroć szaleństw naysmieszniejszych, i fałszów podłych i hayniegodziwszych, mniej wartych urazy, i uwagi, aniżeli gdyby podobne niedorzeczności i niesprawiedliwości wychodziły w dziennikach podpadających cenzurze: gdyż w ten czas będąc cierpiane od rządu tego, w którym wychodzą, dawałyby przekonanie o jego politycznym sposobie myślenia. — Dla tych przyczyn nie sądzilibyśmy za rzecz potrzebną donosić ustawicznie czytelnikom naszym, o tych nieskończonych przeciwko Anglii sarkaniach, pisanych przez rewolucyonistów prawdziwych, to jest jawnych i otwartych, albo bezimiennych, oddawna kierujących dziennikiem *Gandawskim*, gdybyśmy niebyli stale przekonani, iż wszystkie projekta nowych zamieszkań, podziału i złupienia lądu, mają za główny cel oczernienie jey w oczach świata, jako przedmiotu nieufności i zgrozy rodzaju ludzkiego. W takim to widoku rozproszeni po cudzych krajach Bonapartyści, wyszukiwali każdy z osobna jak naydobitniejszych wyrazów do wzbudzenia we wszystkich niewiściach ku Anglii, którą proklamacye i buletyny ich Pana były napełnione w każdym czasie, i zajmując tém gazety niemieckie i brabanckie, chcą przez wolność druku dosięgnąć tego celu, jakiego Bonaparte chciał dopiąć przez tyrańskie jego ściśnienie.

Sposób jakiego się chwycili teraz do dokonania zamysłów swoich iest ten, aby pomieszać pierwszeństwo w handlu z uiarzmieniem przez woyska, chociaż to tak się widocznie różni od siebie; wystawić Wielką Brytanią iak despotę, nie mniej rzeczywistego, lecz bardziej szkodliwego narodowi Europy, aniżeli był Bonaparte. „Jarzmo Angielskie, mówi bezimienny Francuz, jest widoczniejsze aniżeli Napoleona.“ Przecież my wiemy iż jarzmo Napoleona miało cechy, o któreby się napróżno i Anglija i jakikolwiek naród dobijał. Jarzmo

jego złożone było z dwóch ogniwów czyli członków, to jest z podbicia niegodziwego i tyrańskiego rządu, z władzy nieprawnie nabytej i okrutnie domierzaney. Rządził on przemocą, przemocą też pokonanym został. Jakież więc jest to cudowne jarzmo, które Anglia włożyła na sąsiadów swoich? Jakież królestwa wyniszczą przez nienasycone kontrybucye, ogółają z ludności przez konskrypcye, z moralności przez odrazę do kunsztów i pokoiu? Czymże ona zmusza obce narody do wykonywania swoich zamiarów? Naywiększą iey zbrodnią jest to, iż handel iey jest rozleglejszy, iż się pokazała bardziej przemysłną i doświadczoną w sztukach i rękodzielniach, i że przeto stała się bardziej handlową, bardziej rozszerzającą osady, bardziej zwiedzającą morza odległe. Nadto czyliż przez zdradę, podejścia i przymus, Anglija prowadzi handel z narodami niezawisłymi bynajmniej od niey? Narody obce handlują z nami, bo w tém znajdują swój pożytek. Pożytki są wzajemne: gdyż inaczej handel niemógłby się utrzymać.

Korzyść, którą przynosi handel z Angliją, nie jest zapewne tegoż rodzaju jak niektóre artykuły przyrzeczeń rewolucyjnych, oznaczone w odezwach Cesarских pod imieniem: „Proklamacyi do ludu.“ Niesą to kontrybucye wymęczone łapiewstwem i niesprawiedliwością, a użyte do rozszerzenia i uwiecznienia panowania niegodziwości. — Handel, który my prowadzimy, jest zamiarą pożytków: skutki same takowego handlu nadto jasnymi są dowodami, iż ci którzy handlują z nami i znajdują w tém swój pożytek, czynią to natychże przepisach i zasadach, na których to się dzieje w Anglii. — Niesarkajcież więc i nierzucajcież na nas potwarzy; ale ubiegajcie się z nami o pierwszeństwo w tym zawodzie, jeżeli wpływ nasz i znaczenie tak was razi; a kiedy potrafiacie na tyle się zdobyć przemysłu i czynności, iż przez sposoby uczciwe przewyższycie nas w handlu i zniszczywszy naszą przewagę ustanowicie waszą własną, wtenczas to wydacie nam wojnę sposobem nam właściwym, i pokonacie nas naszą własną bronią; tak właśnie, iak sprzymierzeńcy nasi i my pokonaliśmy Bonapartego, tąż bronią, której on używał przeciwko pokojowi i oświeceniu narodów świata całego.

Francya

Paryż, dnia 12 sierpnia. Talleyrand - Perigord, wielki jasnuszniak Francyi, Arcybiskup Paryżki, i inni mianowani od Papieża prałaci, otrzymali z rąk Króla kardynałskie kapelusze. — Gwardya 100 Szwajcarów otrzymała rozkaz, oddawać Kardynałom, jadącym do dworu, też samą cześć wojskową, jak Marszałkom Francyi.

Wyszedł królewski wyrok, przepisujący, jakim sposobem oficerowie na połowie żołdu zostający jedni po drugich znowu w służbie czynnej umieszczani być mają. Więcej 600 oficerów weszło już tym sposobem do służby. Powiadają, że tej jesieni wojsko nasze powiększone zostanie.

Brun, były półkownik jazdy na dromedarach w wojsku egipskiem, którego aresztowano w Genui, przyprowadzony jest do Grenoble, gdzie dawniej do zaburzenia szczególniej się przyłożył.

Pani Stael zapisała synowi swemu 2 miliony, dla córki milion, dla młodszego Rocca dwa miliony, jego oycu 50,000 fr. rocznego dochodu, a Panu Schlegel swoje go rekopisma.

Xiążę Talleyrand był w niebezpieczeństwie życia. Jechał on z Paniami Perigord i Poniatowską, z miasta Pau do zamku Henryka IV. Postylion wywrócił pojazd w dół 15 stop głęboki. Cudem prawie nie przytrafiło się żadnego nieszczęścia. Xiążę tylko stłukł sobie rękę, ale już nazajutrz mógł wyjechać do Coarraz.

(Z gaz. ryzk. Zusch.) Coraz okropniey (wyraża jedna z gazet szwajcarskich) odkrywa się przed wzrokiem naszym przepaść, nad którą, jak słusznie powiedzieć można, stała już wielka część Europy. Prawda, że wszystko tak skrycie ułożone i taką ciemną zasłoną okryte było, iż najstaranniejsze wybadywanie uwięzionych dotąd spiskowych, nie może doprowadzić do

pewnych wniosków; ale okazują się już niewątpliwe ślady, że przerażający ten zamach, na przewrócenie obecnego porządku, nie tylko samą Francją obeymował, ale był w związku ze szczęśliwie w iednymże czasie odkrytymi spiskami w innych krajach. Ze zgodnego wyznania wielu uwięzionych w Lyonie okazuje się, że cały zamach, którym z Paryża kierowano, miał wybuchnąć po departamentach w dzień Bożego ciała. Odkryty w Barcelonie spisek ienerałów Lacy i Milans, który w całej Hiszpanii rozszerzonym być się zdaje, miał podobnież tego dnia wybuchnąć. Podobnież i w Lisbonie naznaczony był tenże dzień, do obalenia tronu, gdy tymczasem w Brazylii tegoż samego dnia, chorągiew powszechnego rokoszu zatknięta być miała. Wszystkie te różnobarodne spiski we Francyi, Hiszpanii, Portugalii i Brezylji były zgodnie przeciw rządowi monarchicznemu wymierzone i miały za cel wprowadzenie republikanizmu. W departamentach Jura, Doubs, Saony i Loary, w tymże czasie, kiedy w Lyonie spisek miał wybuchnąć, spostrzeżono poruszenie między weteranami rewolucyi; podwojono teraz bacznąść na nich, dla wysledzenia jeśli być może, czy nie knią czego potajemnie. Godną też jest uwagi, że tegoż dnia, w którym iskra buntu przytłumioną została, cena zboża wszędzie otaniała! Chociaż wybuchnienie eksplozyi nie nastąpiło, jednakże machina rewolucyjna nie jest jeszcze zniesiona: owszem jest jeszcze nienaruszona. Ciż sami ludzie stoją jeszcze na placu, co i wprzód; w organizacyi wewnętrznej nie jeszcze z miejsca ruszonem nie zostało, a nawet związki z obcymi krajami są też same. Machina tém samem jest ciągle jeszcze w ruchu. Egzekucye w Lyonie i innych miejscach mogą powiększyć trudność w znalezieniu naprzyszłość w takiej liczbie podległych agentów; ale za pieniądze zawsze ich znaleźć można. Władze lyońskie wysłały gońca do Xiecia de Havré, ażeby Króla uwiadomił o rzetelnem położeniu rzeczy, na przypadek, jeśli przed nim ministrowie ukrywać to chcieli.

(Z Inwal. Ras.) Historya Francyi w czasie wojen religijnych czytana była z ukontentowaniem przez wielu monarchów Europejskich. Cesarze Ichmość Rossyjski i Austriacki oraz Król Pruski i Król Niderlandzki, przyporęczyli posłom swoim oddanie Panu Karolowi Lacretelle, niektóry pierścieni drogich, niektóry zaś wielkich medali swoich Akademii. — W jednym z listów, którym zaszczycił autora jeden z pomienionych Monarchów, pomieszczone są następujące godne uwagi wyrazy:

„Dowiodłeś Wać Pan samemi wypadkami, iż fanatyzm i nietolerancya, równie się sprzeciwiają prawdziwej religii, jak rozwięzłość i nierząd prawdziwej wolności.“

Uwolniono w Paryżu ubogą kobietę, która w pewnym warstacie rzemieślniczym miała buntownicze mowy; uczynił bowiem Prokurator Królewski uwagę: iż warstat nie jest publicznem miejscem.

Zartuią tu sobie z Xiećza Pradt, iż mała ulubiona jego Rzeczpospolita Pernambuco tak prędko zginęła.

W ł o c h y

Bulla Papieżka ogłaszająca Konkordat (obacz *Ner 67 Kur. Lit.*) między Państwem kościelnem a Francją, jest następująca:

PIUS BISKUP

Śługa ślug Bożych dla wieczney pamięci

„Skoro tylko za pomocą wszechmocney łaski Przedwiecznego powróciliśmy do stolicy naszej, z której nas gwałtowna burza na niezgłębione morze poniosła, obróciliśmy natychmiast nasz wzrok na ów okropny stan złego, i uczuliśmy radość z naszego powrotu smutkiem tej uwagi przyémioną. Ztemwszystkim, postawieni na tym stopniu, gdzie nie jest dosyć płakać nad nieszczęściem, ale gdzie obowiązek każe, aby mu ile sił zapobiedz, zwróciliśmy nasze nateżone starania do tego, ażeby owe wielkie zniszczenie trzody Pań-

skiey uchylić, i doszliśmy do stopnia, iż po tylu zmianach nimocniłszy kościół, i szczątki Izraela pocieszyli.

„Z tem wszystkim, lubo nasze usiłowania dążyły do tego, aby szczęśliwy skutek dla całego Katolickiego kościoła przynieść, mniemaliśmy iednak, iż przed wszystkim wypada nam zwrócić nasze myśli i starania na Francją, a to, aby tam, gdzie w złych czasach zaraza naybardziej się wzniosła, również i piecza Apostolska nayczulej się okazała. Tego nietylko wymagała od nas liczne nieszczęścia, pod któremi ięczy kościół galikański, lecz razem z uczucia wdzięczności wynikłe przywiązanie do całego narodu, który tyle u nas ma zasług. Z rozkoszą przypomnieliśmy sobie tę uroczystość, ten zbieg ludu, te pobożne poświęcenie się, z którem tam zostaliśmy przyjęci, a to ieszcze w takim czasie, gdzie tego naymniey spodziewać się można było. Sława, która się Smu Piotrowi należy, nieznalazła wtenczas, podług boskich sądów Przedwiecznego, ani zawady w niegodności iego następcy, ani tamy w bojaźni niebezpieczeństw.

„Do przyprowadzenia do skutku tego wielkiego dzieła pomocną nam stała się owa religijna uroczystość i pobożność naszego w Chrystusie ukochanego syna Ludwika Króla Francuzkiego. Gdy bowiem zwierzyliśmy się iemu, iak wiele nam na tem zawisło, aby tę wielką ranę, kościołowi Katolickiemu w tem państwie zadaną, skutecznemi środkami zagoić można; odpowiedział nam, iż niczego bardziej, iak dopięcia tego celu, nie żąda.

„Z tem wszystkim, za ledwo do tak ważnego dzieła dłoń naszą ściągneliśmy, a już na nowo tętent wozów, rzenie koni, i szcęk orężów rozległ się wszędzie. Przymuszony powtórnie z naszymi szanownemi braćmi Kardynałami Sgo Rzymskiego kościoła porzucić pałac Papieżki, aby się ustrzec przed nowemi nam i kościołowi grozącemi niebezpieczeństwami, widząc iż pożar wojny ogarnął na nowo Francją i Włochy, z zalem uyrzelismy wszystkie plany, szczęśliwy obiecujące skutek potargane i zniszczone. Lecz, ponieważ Bog zdziałał pokoy na wysokości, zabłysnął więc i dla nas dzień z utęsznieniem oczekiwany, w którym za pomocą Króla sprawy kościoła w obzerney przestrzeni Gallii mogły być urządzone. Uyrzał kochany nam w Chrystusie syn Król Ludwik, iż pierwszym i nayważniejszym przedmiotem iego starania rzecz Boska być powinna, udał się więc do nas pełen pokory i pobożności, i żądał, ażeby za naszą pomocą kościół w iego państwie pierwotny swój blask odzyskał.

„Chętnie przychyliłiśmy się do żądania pobożnego Króla, gdyż było również naszym naygorętszem życzeniem; kazaliśmy wszystko rozważyć, co z tem miało stosunek, i osobney na to wyznaczoney kongregacyi braci naszych Kardynałów rzecz tę powierzyliśmy. Jednakże sprawy, które tam miały być rozstrzygnięte, były tak zawile a tak ważne, żeśmy dopiero po długiej i mozolney naradzie rzecz tę za pomocą tego, który jest oycem światła, szczęśliwie do skutku dla dobra dusz przywiedli.

„Ponieważ te porozumienia się układy i konkordat we wszystkich punktach, zastrzeżeniach, artykułach i warunkach, ogólnie i szczegolnie tak przez nas, iak i kochanego nam w Chrystusie syna naszego naypobożniejszego Króla Ludwika za dobre przyjęte i potwierdzone zostały, i gdy tenże Król nayusilniey domaga się abyśmy im dla większey uroczystości piętno powagi naszej Apostolskiey nadali, i naszą wolą ogłosili, a zatem za radą i przychyleniem się naszych braci Kardynałów, po

gruntownem zastanowieniu się, i podług naszej wia-
dzy Apostolskiey nadaemy im moc, siłę, i w imię-
niu naszym i naszych następców całość i niewzru-
szoność ich zapewniamy &c. — (tu ieszcze nastę-
pują inne formalności, które się opuszczają).

Dan w Rzymie roku Pańskiego 1817 dnia
19tego Lipca, a 18go roku panowania naszego Pa-
piezkiego.

H. Card. Pro-Datarius

H. Card. Consalvi

Visa de Curia, D. Testa

Loco † Plumbi

F. Lavizzarius.

Niderlandy.

Bruxella dnia 14 sierpnia. Papież mianował
Xięcia Mean Arcybiskupem Mchlińskim.

Król nasz powrócił tu przez Antwerpią.

Infant hiszpański Francisco de Paula z Paryża
a Lord Lynndoch z Londynu, tu przybyli.

Jenerał porucznik Evers, otrzymał polecenie
powitać N Króla Pruskiego na granicy naszej.
N. Król Pruski przybył już do Luxemburga, zkąd
się uda do Ligny, gdzie też i Xiazę Wellington wy-
jechał.

Si. yes miał także otrzymać pozwolenie prze-
bywania w naszym kraju.

Portugalia.

Gazety londyńskie donoszą, że podług wiado-
mości z Lisbony pod 26 lipca, burzenie się umysłów
trwa dotąd jeszcze, a szczegolniey w woysku lini-
owem przeznaczonem do Brezylji, które całemi
kupami deztertuje, tak, że z iednego batalionu wię-
cey 100 ludzi zbiegło. Kupa jedna 180 zbiegow
nakazała w okolicach Leira żywność i kontrybucyę;
ale się mieszkańcy wzbraniłi, przyszło do rozpra-
wy, w której wiele ludzi poległo. Wyroki jakie
w Lisbonie na spiskowych zapadły, przestane zostały
do potwierdzenia Królewskiego do Rio-Janciro.

Wyspa s. Heleny.

Korrespondent hamburski zawiera z Londynu
pod 12 sierpnia. „Do wyspy s. Heleny przybył 66ty
regiment z Calcutt. Podług ostatnich wiadomości,
Bonaparte otrzymał popiersie swego syna, co mu
wielką pociechę sprawiło. Popiersie to powierzono
było jednemu z maytków okrętu B ring; may-
tek zas, zachorowawszy w drodze, zwierzył się swo-
jemu oficerowi, który popiersie to złożył guber-
natorowi Sir Hutson Lowa. Mimo to, że Bonaparte
od niejakiogo czasu nienader grzecznie po-
stępował z gubernatorem, jednakże ten oddał mu
natychmiast popiersie. Przekonani są powszechnie
na tej wyspie że Bonaparte o niczem nie myśli tyl-
ko jakby się mógł wynieść. Grywa on często
w bilard.

Dalę czytamy w tejże gazecie z Londynu pod
15 sierpnia: „Adjutant Pana Mothenu, Kommis-
sarza francuzkiego na wyspie s. Heleny w liście do
matki swej pisanym miał donieść, że Jenerał Ber-
trand opuścił Bonapartego i że się już na wyspie
tej nie znajduje. Znajdujący się też przy Bonapartym
lekarz francuzki, opuścił go także, gdyż
postępowanie jego było nieznosnem. Ze znakomit-
szych osób które Napoleon miał jeszcze przy sobie,
był Hrabia Montholon z małżonką swoją. Bonaparte
pokłócił się także z Panem Balcombe, właścicielem
Longwood.

WILNO DNIA 24 SIERPNIA 1817 ROKU

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE

TURCYA.

Gazeta berlińska zawiera z *Wiednia*, pod 13 sierpnia, co następuje: „Właśnie w tej chwili odebrano tu wiadomość, że znaiomy *Jerzy Czerny*, dawniej naczelnik Serwianów, który naostatku przez długi czas żył w państwie austriackiem, za powrotem swoim do *Semendryi*, razem z Grekiem towarzyszącym iemu, z rozkazu rządu tureckiego uwięziony został. Obadwa tegoż dnia ścięci zostali, a głowy ich odwieziono do *Belgradu*, gdzie zdjęte z nich skóry, przez jednego Tatarę do *Konstantynopola* posłano.”

Ameryka Hiszpańska.

Gazety madryckie z d. 3 sierpnia zawierają znówu doniesienia wicekróla meksykańskiego pod 6 marca, które bardzo są pomyslnie. Naczelnicy powstańców: *Vargas*, *Gonzalez*, *Royez*, *Geomez*, *Roxas* &c. pobici są na głowę. Zabrano im broń, konie, kasę, w której znaleziono 24.000 piastrow &c.

Podług gazet angielskich, *M. Gregor*, generał wenezuelski, i *Byron*, Admiral teyże rzeczypo-politey, d. 24 czerwca wzięli w 1400 ludzi wyspę *Amelia*. Załoga hiszpańska poddała się bez żadnego oporu. Eskadra Admirala składała się z 111111 zbroynych statków. Część tey wyprawy wysła była dla zdobycia małej wyspy hiszpańskiej, *St. Augustin*, blisko od pierwszej położoney. W *Chili* powstańcy opanowali byli *Valparaiso*, i postępowali wzdłuż pobrażow, dla wkroczenia do *Peru*. Młodzieży *Mina*, który dawniej w *Londonie* długo przebywał, wylądował był z 1400 ludzi w *Santa la Marina*.

WIADOMOSCI ROZMAITE

Zbiór wina w południowym Tyrolu jest tak obfity, iż grona mają łokieć długości.

Król 3mć Pruski zezwolił na powiększenie bożnicy żydowskiej w *Berlinie*, i ażeby w niej śpiewano pieśni Niemieckie z przygrywaniem na organach.

Pani *Krüdener* przeciągnęła na swoją stronę najwięcej żydów w *Szwajcaryi*, którym wielkie obietnice przysła tego szczęścia czyniła.

W mieście Szwedzkim *Kalmar* liczącem 4000 mieszkańców, urzędnicy i obywatele obowiązali się dobrowolnie nie mieć na obiad więcej iak 6 potraw, pić zwyczajne wino, nie pić kawy po obiedzie, ani iść zagranicznych konfitur i cukrow; pięć piękna postanowiła nie używać do swoich sukien gaz, tulu, i innych kosztownych zagranicznych materyy, ani też tureckich szalów.

Baron *Drais*, Nadlesniczy w Niemczech wynalazł machinę do jeżdżenia bez konia. Odbył nią d. 12 lipca r. b. podróż z *Manheimu* do *Schwenzingu*, to jest, 4 mile, w przeciagu nie całej godziny. Przejechał podobnie w godzinie przez kamienistą i gorzystą drogę z *Gernsdach* do *Baden*, mającą 2 mile długości. Slizganie się na łyżwach podało mu myśl tego wynalazku. Popychanie nogami nadaie ruch machinie. Człowiek siedzi właśnie iak na siodle, pod którym znajdują się dwa koła ie-

dno za drugim, i które podniesione jest na 2 stopy od ziemi. Dla utrzymania równowagi znajduje się na przodzie iadącego mała wytkana deseczka do opierania się; przed nią jest dyszelek, którym się ręką kieruje. Machina ta nie waży nawet 50 funtów i tylko 4 karoliny kosztuje. Czas pokaze, ile pożytku przyniesie.

Ekonomiczna machina do żęcia, najnowszego wynalazku. (z gaz. lwow.)

C. K. Towarzystwo rolnicze w *Wiedniu*, kazało Modeliszie swojemu, *Xiędzu Harderowi*, podać wzór *Smithowskiej* machiny do żęcia, i powierzyło sporządzenie oneyże machiniście *Hirtowi* pod przewodnictwem Rady Rządowego *Jordana*. Pierwszą próbę tey machiny uczyniono d. 18 Lipca r. b. w Cesarskiej włości *Voersendorf*, w obecności Arcy-Xięcia. Następcy tronu *Ferdynanda*, tudzież Arcy Xiążąt *Karola*, *Raynera*, *Ludwika*, i *Rudolfa* i znakomitey liczby miłośników gospodarstwa, na życie, które właśnie co dojrzało. Machina parą koni zaprzężona i przez jednego człowieka kierowana, obeszła w przeciagu dwóch godzin pole 152 sążni długości, siedm razy tam i nazad, a za pomocą zaokrąglonego noża 5 stop i 4 cale średnicy mającego, układała za każdym razem pokosy 4 do 5ciu stop szerokości w rzędach tak regularnych, iakich kosa zbożowa lepiej ułożyć nie zdoła. W ciągu tey roboty trudnił się jeden zbieracz wiązaniem pokosów częściami w snopy, dla pokazania, że i ta robota z taką łatwością, iak za kosa odbywać się może. Przestrzeń w przeciagu dwóch godzin żęta, wynosiła 1396 sążni kw. Zważywszy stratę czasu, którą podczas pierwszej próby, częścią nienawyknienie koni i niewprawne jeszcze postępowanie, częścią zaś mnóstwo widzów sprawiło, możnaby na cały dzień 6 morgów rachować, i takową robotę z robotą sześciu żęców porównać.

Druga proba tey machiny odbyła się dnia 29 lipca r. b. w obecności Xięcia *Albrechta* na polu owśianem, lecz nie dokazała wcale tego, co na polu żytnem. Za miękkie a dla posuchy krótkie i cienkie todygi owśiane, wymykały się z pod noża, i nie żęte na polu zostały. Pewien Anglik obecny, zapewniał, że tey machiny w Szkocyi do żadnego innego zboża nie używają iak tylko do pszenicy.

Ze zaś Towarzystwu rolniczemu na tem zależało, aby skutkow tey machiny co do wszystkich gatunków zboża dociec, przeto zrobiło z nią trzecią próbę na pszenicy dnia 31 lipca w obecności Arcy-Xiążąt *Antoniego*, *Jana* i *Ludwika*, tudzież licznych widzów. Pomimo nierówności roli do takiego działania nieprzysposobionej, żęła machina pszenicę gładko z pnia, i układała ją w porządne warsztwy, tak, iak pierwey żyto. Widze dawali tey tę pochwałę, że nadzieję ich przewyższyła. Jakożkolwiek pragnąć i z pewnością spodziewać się należy, że w błogich Państwach Austriackich do powszechnego użytku podobnych machin uciekać się nie będzie potrzeba, Towarzystwo jednak jest tego zdania, aby dalsze sądzenie o użyteczności tey machiny, które od szczególnych stosunków zawisły, publiczności zostawić. Jeżeli w obecnym sta-

nie swoim w używaniu jeszcze za ograniczoną, z drugiej zaś strony budowa iey za sztuczną i za kosztowną okazuje się, aby do powszechnego użytku służyć mogła, przecież stosownie do zamiaru wynalazcy, dostatecznie zdolną jest do tego, aby obszernie przestrzenie pól zbożem zasianych, jeżeli tego ich przescięłość lub niepogoda wymaga, w najkrótszym czasie; albo, gdyby na dzielnych robotnikach, jakich do koszenia zboża potrzeba, br-

kowało z najmniejszym nakładem rąk ludz kich i z a zatem najtrudniejszą pracę zniwiarską na konie włożyć, a rękami ludzkimi tylko lżeyszą robotę zostawić. — Towarzystwo przestało na tem doniesieniu w nadziei, że w zdolnych do sztuki talentach wzbudzi chęć do pomyslenia o dalszem w ydoskonaleniu tej maszyny, o prościemszym składzie i rozszerzeniu użyteczności, a tak poda im sposobność do uzupełnienia tego, co już rozpoczętem zostało.

Dozwala się drukować; X. J. K. Chodani Prof. O. Komit. Cenz. Członek. — w Drukarni XX. Pijarów.

OGŁOSZENIE

r. Litewsko-Wileński Guberski Rząd podaje do wiadomości, iż JW Litewski Wojenny Gubernator i Kawaler Rzymski Korsakow przeznaczyć raczył Elekcyę Urzędników powiatowych od 1go Nowembra, a Guberskich od 1go Decembra niniejszego Roku. — Dat Augusta 22 dnia 1817 roku.

Wincenty Ławrynowicz Sowiernik.

Sekretarz Kazimierz Nowicki.

Selwester Usakowski Kancelarzysta Guberski.

r. W skutek zalecenia Jasn. Oświeconego Xięcia, Głównokomenderującego 1szą Armią, Intendantcki Rząd teyże armii niniejszym oznajmując, iż na dostawienie potrzebney dla oney armii i innych dołączonych do niey woysk żywności, jako to: maki i krup, z 1go Junia a w innych miejscach z 1go augusta przyszłego 1818 roku po 1 Januاری 1819 roku z przyczyny wygodniejszego transportowania po drodze zimową porą. Licytacya naznacza się zawczasie tychże Gubernij gdzie woysko ma swoje pomieszczenie, w skarbowych Izbach na niniejsze terminy: w Jarosławskiej, Włodzimierskiej, Liflandzkiej, Kurlandskiej, Woroneżkiej, Tamborowskiej, Jekaterynosławskiej, części Tawryczeskiej, i Chersonskiej, pierwszą licytacyą miesiąca Nowembra dnia 2, 5 i 9, drugą czyli ostatnią tegoż Nowembra 12, 13 i 14, w Twierskiej, Kaługzkiej, Rezańskiej, Orłowskiej, Wileńskiej, Połtawskiej, Kurskiej, Słobódzko-ukraińskiej i Kiiowskiej, pierwszą licytacyą Nowembra 12, 16 i 19 ostatnią 20, 22 i 23. — Nakoniec w Skarbowych Izbach Mińskiej, Witebskiej, Smoleńskiej, Czernichowskiej i Mohilewskiej, pierwszą Nowembra 20, 23 i 26 a ostatnią 27, 28 i 29.

Na takowe wyż wyrażone terminy wzywają się osoby życzące wziąć na siebie ten liwerunek, jednak z należytą prawną kaucyą, odpowiadającą na ten raz przeciwko wartości liwerunka piątej części, a na sumę zadatkową osobno; oprócz ogólnych od obywatelstwa Gubernij i Powiatow liwerunkow które mają się zawierać na iedynym zapewnieniu obywatelstwa. Tabelli o potrzebnych wiktualach żywności dla kazdey Gubernii, równie i same kondycye lub warunki, według których rozpocząć się ma liwerunek, zawczasie rozesłanemi bydź mają do Skarbowych Izb, dla Publicznego przedziawienia.

Na ostatek dołącza się iż reguły licytacyi, i same kondycye liwerunku zostają się, bez innych ważnych odmian, pierwsze.

Jenerał Intendent Kankrin.

1. Od Rządu Gubernialnego Mińskiego ogłasza się, iż wzięty w tuteyszej gubernii, niemający świadectwa na piśmie, włocega Grzegorz Jankowski, okazał się bydź rodem z Królestwa Pruskiego z miasta Królewca, skąd od

maleństwa bez żadnego świadectwa na piśmie wyszedłszy do kraju Rossyyskiego, waleśał się po różnych miejscach, aż do wzięcia go pod straż i, na ośnowie Ukazu Rządzącego Senatu pod datą roku 1807 Mca Sierpnia 29 dnia, oddany został za włączenie się do służby woyskowej. — Rysopis pomienionego włocegi następujący: Twarzy gładkiej pociągławey, nosa miernego nieco ostrego, oczu ciemno szarych, włosow czarnych, mowi czysto, pisać i czytać po polsku mało umie, od urodzenia ma lat 20. Przeto, jeśli ów włocega okaże się do kogokolwiek należącym, tedy ten z prawnymi o jego należeniu dowodami, w terminie prawem oznaczonym, niech prosi zaczetney za rekruta kwitacyi. — Roku 1817 Mca Lipca 30 dnia.

W obowiązku Sekretarza Arcimowicz.

1. Od Rządu Gubernialnego Mińskiego ogłasza się, iż wzięty w gubernii tuteyszej w powiecie Wilejskim, człowiek niemy, z imienia i nazwiska niewiadomy, bez świadectwa należytego z dwoma tranzaktami, pisanymi na podobieństwo polskiego dyalektu, pieczęciami zupełnie nieznanymi, który podług wyvodu tuteyszej Wraczebney Uprawy okazał się aktualnie niemy i mającym pomieszanie rozumu; odesłany został do Magistratury Mińskiej powszechney opieki, dla dania mu, podług przepisow prawa, żywności i pomocy w wyleczeniu jego defektu. Rysopis pomienionego niemego człowieka: wzrostu dużego, twarzy pociągławey rumianej, oczu szarych, nosa ostrego, włosow ciemnych, nóg trochę kłyszawych, od urodzenia ma lat 30. Przeto jeśli ów niemy człowiek okaże się do kogokolwiek należącym, ten, lub krewni jego, niech się zgłoszą z dowodami, dla przyjęcia go, do tuteyszej Magistratury Powszechney Opieki. Dat lipca 28 dnia 1817 roku.

W obowiązku Sekretarza Arcimowicz.

r. Od Rządu Gubernialnego Litawsko Grodzieńskiego uwiadamia się, iż dnia 16, 22 terażniejszego sierpnia i 7 dnia przyszłego mca września bieżącego roku, będą się odbywały poprzedniczo w Grodzieńskiej Dworzańskiej opiece licytacye na sprzedaż należących do Obywateli Stanisława i Karoliny Górskich majątkow, zowiących się Chwosty, Kąkole i Kulbaki, w powiecie grodzieńskim sytuowanych, podług ewikcyi uległych sprzedaży za niewypłacenie dwoletniego ze wsi Wiszniówki dochodu. W przeciągu zaś trzy miesięcznego terminu od pierwszego opublikowania w Gazetach, takowe i ostateczne licytacye będą się odbywały w przysudstwie Gubernialnego Rządu, o czem się ogłasza dla uwiadomienia życzących nabydź, z tem iż jeśli się takowi znajdą, aby na terminy stawali, pierwsze do dworzańskiej opieki, a ostatnie do tegoż Rządu. Roku 1817 mca sierpnia 10 dnia.

Expedytor Tunikow.

1. Wedle Ukazu Jego Imperatorskiej Mości Samowładnego cała Rossyja &c. &c. &c.
Urodz. Barbarze z Kocielow Abramowiczowej Rottey Kawaleryi narodowey b. W. polch do przyjęcia aresztu na Bogusławie i Maryannie Bohariewiczach oraz Karolowi Szablowskiemu zawiniącemu. Pozew przed sądem ziemski Ptu Oszmian, na kaucyę teraz sądzącą się 50

Troicką lub ponieć następną, z Instancyi urodz. Xiędzą Antoniego Kocietła Plebana Horodziłowskiego wynosi się szczerze o to: iż co Obzałt po zysciu uprzedniego Plebana Horodziłowskiego Xdza Tadeusza Szablówińskiego zagarnawszy, arbitralnie pod swoy Rząd: bez wiedzy zwierzchności Plebanią Horodziłowską, i fundusze Koscielne tym wszystkim przez 5 miesięcy, samowolnie rozdzielicie się, summy funduszowej w ilości złt. polch 6,466 i gr. 20 ściągnoście, i na swoy pożytek obrócili; nadto wszelkie sprzęty mobile, teyże plebanii, oraz bydło, zboże w ziarnie, i w snopie, drzewo budowlowe, Magazyn Włościański, pieniądze podatkowe całą roczną krescencyą, Intraty folwarczne niemnicy dalsze artykuła z uciemiężeniem Włościan zabrali i wywieźli, do jakowego arbitralnego zaboru, znając się Obzałtli Dokumentem assekuracyjnym w roku 1808 mca febr. 28 dnia Zaltma Dekretowi wydanym, bonifikacyą zaręczyliście i sumę swoją u zeszłych Urodzonych Kocietów a dopiero drogą sukcesyi u urodzonej z Kocietów Abramowiczowej będącej, na odpowiedź, oddaliście odwołując się przeto Zaltcy Dllr. do dowodów w sprawie wysłanec się mających i rzeczoney Obzałtch Assekuracyi, pozywa Obzałtch do Sądu, i prosi, o sądzenie summy kapitałney funduszowej złt. Polch 6,466 gr. 20 z procentem od daty zyscia Xdza Tadeusza Szablówińskiego stosujących się, sądzenia i też na fundusz Obzałtch u W. Abramowiczowej najdującym się oparcia, lub jeżeliby ten był niewystarczającym tedy na dalszym Obzałtch majątku wskazaniach przeznaczenie do opłaty najkrótszego terminu sub inequtitatione expensow prawnych przyliczenia i tego wszystkiego decydowania co przez sprawę dowiedzionym będzie zwolną poprawą tej lub innej wyniesienia żądoby.

Roku 1817 mca Junia 30 dnia Woźny świadczę iż try kopie pozwu z tym Autentykiem zgodne, w sprawie W. J. X. Antoniego Kocietła Plebana Horodziłowskiego, jedną J. W. Jmć Pani Barbarze z Kocietów Abramowiczowej katey Kawaleryi narodo b. w. Polch w dobrach Horodziłowie w Płcie Oszm. położonych zgą W. W. J. Panoni Bogusławowi i Marcyonnie Boharewiczom oraz trzecią Jmć Karolowi Szablówińskiemu, też w dobrach Horodziłowie w Płcie Oszm. leżących przed Sąd Ziemiński Płtu Oszm. na kadencyą teraz sądzącą się święto troicką lub ponieć najpierwszą podałem.

Stanisław Jachniewicz Woźny Płtu Oszm.

Roku tysiąc osmset siedmnastego mca Julia dwunastego dnia przed Aktami Ziemiński Płtu Oszmiańskiego stanowszy obecnie Woźny wyżej wyrażony takowy Pozew zeznał.

Przyjąłem Antoni Juraha Regent Ziemiński Oszmiański.

1. Niżej podpisany podaję do publiczney wiadomości że w Roku teraźniejszym Julii 25 dnia w Gubernii Wileńskiej w powiecie Trockim w folwarku Olkienikach skradziona została szkatuła z papierami ważnemi a szczególnie obligi mnie służące jako to: jeden oblig pod datą 1816 Apryla 23 dnia od J. W. J. Pana Adama Litwora Chreptowicza Podkancelerza i Grappa na czerw. złt. 300, drugi oblig pod datą 1816 apr. 26 dnia od J. Pana Piotra Zakliwicz Chorażego b. W. polch na czer. złt. 200 i rubli sr. 68, 5ci od J. Pana Antoniego Kaznowskiego na rubli sr. 54, czwarta karteczka po żydowsku pisana od A. rona Hirszowicza arędarza karczmy zieloney do starostwa Olkienickiego przynależney na rub. srebr. 60; a za tym u-praszam przeznacney publiczności ieśliby kto takowe obligi okazał czyli życzył zastawić lub też chciał odebrać za onemi sumę w gurze wymienioną, aby nikt niewypłacał, a jeśli okażą się w czyimkolwiek ręku takowe obligi przy-trzymać upraszam i donieść do Olkienik, gdzie takowy zupełnie odbierze nadgrode.

Kazimierz Towgiń Choraży b. Woysk Pol.

2. Naskutek Dekretow Remissyjnych jednego Sądu Ziemińskiego Lidzkiego, w roku 1816 apryla 26 dnia; drugiego Sądu Głównego Drugiego Departamentu Gubernii Litewsko-Grodzińskiej w dacie roku teraźniejszego marca dziewiątego dnia, zapadłych, Taxę i Exdywizyą majątności Staroego Dworu w Lidzkim powiecie leżącego, do dziedzictwa W. Joachima Głuszyńskiego Sędziego Grodz. Lidz, przynależnego, pod rozdział wierzycieli oddającego się decydującego — Sąd Exdywizorski ad fundum Staroego Dworu przybywszy, po ufundowaniu juryzdykcyi Sądu swiego postanowił, przez Kuryera Litewskiego za-wiać: że jeśli się gdziekolwiek okażą wierzyciele W. Głuszyńskiego Sędziego, aby na dzień 6ty 7bra roku teraźniejszego do folwarku Staroego Dworu przybywali, gdyż po upłynionym terminie pretensye, amissyi ulegną. Dat 1817 Augusta 17go dnia.

Tomasz Kuzimowicz Prezydujący Exdywizor.

Benedykt Skinder Exdywizor.

Leonard Dowgiert Exdywizor.

1. Wedle Ukazu Jego Imperatorskiej Mości Samowładnego całą Rosyą &c. &c. &c.

Excerpt oświadczenia do Protokołu Potoczney Sąd Grodzkiego Płtu Grodzkiego w dacie poniżej wyrażającej się zapisanego na prośbę J. P. Ludwika Cyrnhofa i za zasługą naoną Sądowej rezolucyi pod pieczęcią Urzędową Grodzką Płtu Grodzkiego w dniu augusta 1817 roku wydan.

Roku tysiąc osmset siedmnastego mca augusta szóstego dnia niżej podpisana Franciszka z Kaszubów wprzody Murawiowa, a dopiero Wileminowa Pułkownikowa woysk Rosyjskich czyni publiczne oświadczenie w tym składzie: czynią oświadczenie Zaltca Wileminowa, pod czasem pożycia małżeń z nieżyjącym dopiero Kollegskim Sowietnikiem Michałem Murawiewem nabyła i kupiła wiecznością do J. W. Litka i Wołkowa, majątność Mosty w powiecie i Gubernii Grodzkiej potężoną, za własne pieniądze w części gotówką opłacone w części do uspokojenia długu w Banku Monarszym zaciągniętego na siebie przyjęte, i dotąd jeszcze nie uisławione, a w części na kredycie obligacyami upewnionym pozostałe, o czym tranżakta w publicznych aktach pomieszczone rzetelne przyznoszą świadectwa, pomimo iskową pewność, i pomimo tę niezawodną prawdę, z wyroku prawa odkrytą: że żalca się po zeszłym swym mężu nie jest Sukcessorką, przeciw li-czni Pretensorowie zeszłego Murawiowa, za laskrypcyami, Obligacyami, i kartami prosto przez Jego samego wydane-mi tudzież zaniejskowemis rachunkami i registrami, o zawi-nione przez Murawiowa summy, co do reszności, z obojętnieniu uisław uległe, i po części podeyrzane, usiłują potrafić do Zaltcy się i jej majątku Mosty z tytułu tylko byle jej żony, i tą koleją iedną przez zapozwy, dru-dzy w nadzwyczajnym porządku tamcznemu prawu prze-ciwnym przez Rządy Gubernskie i Sady Niższe exekucyą zapowiadają, i Zaltcy spokojność naruszają, zapominając o tej naykardynalnieszey ustawie, że nikt za nikogo nie-odpowiada, ani oyciec za syna, ani syn za oycza, brat za brata, małż za żonę, żona za męża, i t. d. omiśiają oraz: że iak Zaltca się z tytułu żony żadną nie jest Sukcessor-ką, tak żadnych po zeszłym swym mężu Murawiewie nie-osiągnęła spadkow, bo tę przynależą do własność tych, którzy się bliżej krwi jego, i którzy podług wielu praw do odpowiedzi za długi poprzednika mogą być powoły-wanemi, zamiarem przeto wstrzymania od dalszych kroków napastowania żalca się, tych co mając jakowekolwiek za-wodne lub prawdziwe do zeszłego żalcey męża Mura-wiowa sumbowne pretensye, niestrafnie czynią tentacye do Zaltcy Wileminowey, na iey chcą zyskać majątku reko-gniczyą, oświadcza Zaltca Wileminowa że żadnych po zeszłym mężu nie osiągnęła drogą natury spadkow i fun-duszow, że żadną tegoż zeszłego męża Michała Murawie-wa nie jest successorką i odpowiadać za długi jego niewi-dzi siebie na mocy prawa, byż obowiązuą, protestuje się przeciwko tym osobom którzy ludzają o własny inte-res uniesieni gorliwością, poczynili już kroki, a inne mo-że do ich się zabierać myślą, ostrzegając ażeby raczyli udać się do istotnych zeszłego Sowietnika Murawiowa Sukcessorow i iego u nich znaydować się powinnych fun-duszow, u tego oświadczenia podpis w protokule nastę-pny, Franciszka Wileminowa Pułkow. w. Rosyji.

O Zgodności z Protokulem poświadczam Adam Siemaszko Sądu Grodz. Płtu Grodzkiego: Regent.

2. Excerpt z Protokołu Potoczney Ziemińskiego Płtu Mińskiego w dacie poniżej wyrażającej się zapisanego oświadczenia pod pieczęcią Urzędową Ziemiński Płtu Mińskiego tegoż czasu stronie rekwirującej jest wydan.

Roku tysiąc osmset siedmnastego miesiąca augusta je-dynastego dnia.

Na Urzędzie JEJEGO IMPERATORSKIEJ MOSCI Ziemiński Powiatu Mińskiego, osobicie stawiając W. J. Pan Józef Kalesanty Sadowski Major woysk Rosyjskich, w Imie-niu W. W. Racheli z Goleiewskich Sadowskiej Majorowey, Barbary, takż z Goleiewskich in voto Michałowey Sury-nowey Chorażyny b. woysk Polakich i Wincenty Goleje-nowey Szamb. b. Dworu Polgo w Panienskim stanie będącey, pierwszych dwóch za wiedzą swych mężow, a trze-ciej za wiedzą opiekunow czyniących podał do zapisania oświadczenie następujące: zeszła oświadczaających się aktorek matka Dominika z Czartoszewskich Goleiewska Szambela-nowa b. Dworu Polgo, wyszedłszy za mąż za Bernarda Goleiewskiego na ówczas Podczaszycy Rzeczyckiego oycza takż oświadczaających się według świadectwa Kwiatacy-nego Dokumentu w Dacie tysiąc siedmset osmdziesiąt dru-gim Januاری dziesiątego dnia, rodzonym swym braciom ze-szłym Lndwikowi Szambellanowi b. Dworu Polgo i Xawe-remu Chor b. woysk Polch Czartoszewskim przy odebra-niu od nich z dóbr oyczystych, i Macierzyarzych, należney sobie Exdotacyi wydanego i przed aktami Grodzkiemi by-łego Woiewodztwa Mińskiego na dniu szesnastym poru-dem przyznanego, szczególnie tylko w górze wyrażonych braci swoich Czartoszewskich z odebraney powyższej exdotacyi kwietowała, dobr zaś spadkowych i przypadko-

wych i nie zdrękała się; owszem onych wyraźnie w tem Dokumentie zastrzegła Sukcesyą dopiero kiedy oświadczających dochodzi wiadomość że wicy ich rodzony W. Ludwik Czartoszewski Szambelan pod Kuratoryą dla niezdrowia swojego naydujący się w roku dopiero idącym tysiąc osmset siedmym iestozę w miesiącu marcu w mieście Wilnie bez potomnie i bez prawnego rozrządzenia swym majątkiem żyć przestał, a brat jego Xawery Czartoszewski zeysciem swoim takż bez potomnym pierwiey uprzedził, więc wszelki pozostały po Ludwiku Czartoszewskim majątek według porządku prawa do Sukcedowania oświadczająym aktorkom jako rodzonym zeszłego siostrzenicom o czem aktorki wszystkich tych pod których wiadomością nayduie się zeszłego Szambelana Czartoszewskiego majątek ninieyszym oświadczeniem uwiadomiam i że nikt inny do rzeczoney Sukcesyi: prócz samciędnych oświadczających się aktorów należec nie ma prawa, dla powszechney o tem wiadomości takowe oświadczenie umieścić w Gazecie Kuryera Litwego przedsię biorąc u tego oświadczenia podpis takowy podpisał Józef Kałesanty Sadowski major W. Rosyjskich.

Zgodność z Protokółem poświadczam Hilary Jakubowski Rejent.

1. Znajomy Dentysta, JP. De Lazarik, przybył temi dniami do Wilna i mieszka na wielkiej ulicy w domu W. Gutta.

2. Dom muiowany pod Nrem 2256 w końcu Kosińskiego Targu obok Krzyż nowskiego, Dekretami oświadczam, tak Grodz. powiatu Trockiego, jako też i Ziem. Wileń. przez Xdza Łackiego, z Ogrodem, i że wszelką budowlą w posessyą ekstynucyyną zajęty. Ktoby ony zyczył sobie tymże Prawem, lub za jaką bądź umowę nabyc, niech się do tegoż JX. Łackiego, mieszkającego w domu swoim pod Nrem 736 zgłosi.

1. Awizacya Imieniem WJP. Tomasza Ciechańskiego Ty. Sowiet. i Inspektora Wileń., z następney okoliczności czyni się: awizujący W. Ciechański nabył majątek Olechniński, w Gubernii Wileń. Powiecie Zawileyskim, Parafii Komayskiej położony, od Jmć Panow, Bernarda i T. lemana Ichlawenow kupcow Rzyckich z Exdywizy dobr Morykoniowskich w roku 1814 odbytey, przysły, za którego walor w ręku terażniejszego Possessora nayduie się jeszcze rubli srebr. 2,000 na przypadek wniesionej iakiey na rzeczony majątek przez Jmć Panow Ichlawenow ewikycyi, która iesliby u kogo naydowała się bydz zapewnianą: zachodzi prozba, ażeby przed upłynieniem prawnego na ewikycy terminu, czy podobnie przez Kuryera zdawizował, czy osobiście Possessorowi doniosł, a w razie o mieszkania tego terminu skutkiem statutowego prawa za wolnego od wszelkich odpowiedzi bydz siebie sądząc należne 2,000 rubli srebr., Jmć Panom Ichlawenom optaci.

Tomasz Ciechański.
Inspektor Policji Wileńskiej.

1. Jan Andrzej Syn Rymkiewicz w dniu 12 zeszłego mca lipca oddartszy stolowanie w składanym spichrzu i witrychem odszarpawszy szkatulę wziął 60 rubli srebr., oraz w ucieczce z sobą zabral 2 surduty lokayskie dobre 2 spodek, 2 fraki ciemnego sukna 12 złotowego, spodni płocienne zółte w pasy tkane, płaszczowy wielki kołnierz, kamizelki 2, czapkę okrągłą 1, koszul 3, przymioty jego są następujące: twarzy okrągłej pełney, i czerwoney, oczu błękitnych, nosa nie wielkiego podługowatego, bakambardy małe, włosy blond, wzrostu mało - miernego, skłonny do pijalstwa i kłótni, mówi po polsku, i mało co z Litewskiego akcentu zarywa, po Litewsku zaś doskonale, krępy, ciata nie mało mający, wieku lat 20 kilka, szczycił się że szlachcic rodem iakoby z Parafii Łuknickiey z Ptu tegoż, mawiał że oyciec jego umarł, a matka w życiu, pełnił u niego podpisane obowiązki lokaia.

Takoż na początku mca Lipca roku biegnącego 1817 Kazimierz Bartłomieja syn Rymkus dziedziczny skazką rewizką przy dobrach Linkoniec zwanych w Płcie Rosieñ. w Parafii Krozkiey położonych a do mnie należnych zajęty, zbiegł w wiadomą tylko sobie stronę, przymiotów iest następujących: wzrostu pięknego, szczupłego ciata, twarzy ściągłej, oczu błękitnych, włosow światłych czerwonych, wzroku obłąkanego i miny podobnie obłąkaney, mówi po Zmuydzku, proszę nayspokorniey aby za wysledzeniem lub z ocenieniem onych odesłać do miasteczka Kroz w Płcie Rosieñ. i oddać w ręce tamecznego Parafialnego Smotrytela, lub też prosto do majątności Linkowca o pół mili od tegoż miasteczka dostawić, przy naywiększey wdzięczności wydatk z nagrodą przyzwoitą powrócić. Roku 1817 lipca 17 dnia Linkowiec.

Antoni Przewłocki Szamb. B. D. Poll.

3. Sąd Główny Litewsko Wileński 2go Departamentu wzywa Sukcesorów zmarłego Szambelana Dworu b. Polskiego Jana Proniewicza, dla stawienia się w sądzie tymże w czasie niezwłoczny dla podpisania Extraktu w sprawie pomienionego proniewicza z Szambelanem Karolem Płoszczyńskim i Graffami Butlerami, o majątek Sipowicze, przez Rządzący Senat na Rewizyą rekwirujący się, oraz dla złożenia wypadających na przelanie tegoż dzieła pieniędzy. Dat 2817 roku Augusta 17 dnia. Sekretarz Sądu Głównego Dobrzański.

3 Wedle Ukazu JEHO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnającego całą Rosyą etc. etc. etc.

Pozew Edyktałny przed Sąd Ziemi Wileński na Kadencyą Sto Michałską i poniey następną z powodów Ur Antoniego Eysmonta Obywatela Wileńskiego który na skutek Dekretu Ziemi Wileńskiego w Roku terażniejszym 1817 miesiąca Junii 15 dnia zapadłego; podaje się Jerzemu Gieczewskiemu o rubli srebr. 11, Józefowi Tumulisowi o rubli srebr. 8, iakowego zawinienia gdy Obzał. nie oddaliście, a Zaciągcy wietu usatysfakcyonowania Kredytatorów zmuszony zostal oświadczyć Taxę i Exdywizyą swojego majątku. Tym powodem powołując Obzał. do iednoczasowey rozprawy prosi. Sądzenia na Obzał. Gieczewskim rubli srebr. 11, na Obzał. Tumulisie rubli srebr. 8, z procentem wjak nayszybciejszym terminie oraz iakowych summ na satysfakcyą Kredytatorów rozdzielenia, o zwrot wydatkow prawnych.

Roku 1817 miesiąca Augusta 1go dnia Wożny niżej wyrażony Zeznaje iż tę Edyktałnego Pozwu kopię w Sprawie J Pana Antoniego Eysmonta Obywatela Wileńskiego po Jerzego Gieczewskiego i Józefa Tumulisa do gazety Kuryera Litew. podałem i o terminie rozprawy przed Sądem Ziemi Wileńskim na kadencyi Sto Michałskiej zawiadomiłem.

Józef Pleskaczewski Wożny Ptu Wileń.

Nowe Dzieła.

2. W Xiegarni XX Pijarow na ulicy Dominikańskiej u Alexandra Żółkowskiego, są do przedania następujące dzieła.

La Sourjade poeme en dix chants D'Ignace Krassitski, traduit du polonais en francais par J. B. Lavoisier — (czyli: Myszeis poema w X pieśniach Ignacego Krasickiego, obok z textem polskim — Takoż do tego dzieła iest dodana Pochwała Ignacego Krasickiego przez S. Hr. Potockiego obok z francuzkim) in 8vo w Wilnie 1817 rub. sr. 1., a na papierze pocztowym rub. 1 kop. 50.

Gryzelda powieść z Dekameronu J. Bokkacyusza in 8vo w Wilnie 1817 k. 10.

Sposob zachowania drzew owocodnych od wymarznienia, ogłoszony przez M. Wazgirda in 8vo w Wilnie 1817 k. 10.

DRUGI

żny Anny z Sapiehow Jablonowskiej Woiewodziny Bra-
cławskiej, JW. Emilią z Xiążąt Sapiehow Jelską w mie-
ście Wilnie mieszkaącą: JO. Xęcia Franciszka Sapiehę
Tęnego Konsyliarza Uszpoła w Powiecie Wilkomirskim:
JW. Maryannę z Xiążąt Sapiehow Puzynię Rakaniec w po-
wiecie Wileńskim Dziedzicow JW. Sweryna i Annę
z Xiążąt Sapiehow Potockich Senatorów Imperii: JW. Ka-
ronnę z Sapiehow Sołtykową Podk. Koronę i stosownie
do Dekretu Sądu swego r. b. 1817 d. 22 maja Nr 2,144
summy niektóre dla Funduszu Edukacyjnego przysądza-
cego, inne zaś nie modz zyskiwać uznawającego. (o orem
oddzielnie do stron obwieszczenie przesłane) w porządku
odzyskania summy złotych 30,000 podług Tabelli Rządu Ga-
licyjskiego 1789 r. d. 16 Julii Nr 156 i 1809 r. d. 20 Ju-
lii Nr 124 1731 r. w Grodzie Chęńskim na dochodach Sie-
liczowie w Poniedziałek po Święcie Sgo Bartłomieja A-
postola dla Kościoła Metropolitańskiego Lwowskiego zapi-
sanej, z prowidzą, po odniesieniu się do Rządu Galicyjs-
kiego, i JW. Ministra Królestwa Polskiego o przesłanie
wyż. rzeczzonego zapisu, na stawienie się stron złożenie
dowodów i na ostateczną odpowiedź dzień 15 miesiąca pa-
ździernika r. b. 1817 pod obowiązkiem ulgais Dekreto-
wu, pochyby zaoczemu oznaczają, i to obwieszczenie do Ga-
zet podać zleca. Dan w Krzemieńcu dnia 27 lipca 1817
roku. (podpisano) Kommissarz Sadowy Edukacyjny Dy-
onizy Bielski. Pisarz Franciszek Saarhek Rudzki.

3. 1817 roku, miesiąca maja 11 dnia, za nadeysciem
Ukazu z Sądu Głggo zgod partamentu Gubernii Mińskiej
terazieyszego 1817 maja 8 dnia datowanego, a w rezolu-
cyi na Raport Exdywizorskiego, w majątku Berweozu, w
Powiecie Wileyskim, Gubernii Mińskiej ustanowionego
Sądu, sżeby Poszliny Skarbowe przed wzięciem do namo-
wy od Kredytorow wniesionemi były, ponawiającego za-
lecenie, ponieważ Kredytorowie do majątku W.W. Świę-
torzeckich Berweozu pretensye ścielący i Sądowi assystu-
jący, po przesłuchaniu takowego Ukazu, nie tylko że po-
szlin Skarbowych nie wniesli, lecz że nie są w stanie ry-
chłego onych opłacenia oświadczyli się; i ponieważ żadne-
go ruchomego majątku, z którego by wyprzedania poszli-
ny zebrane być mogły, Sąd Taxatorski Exdywizorski na
fundo Berweozu nieznajdując; dzieło zaś Taxy i Exdy-
wizy pomienionego majątku, ponieważ a myśli wyżej cy-
towan go Ukazu, w tym czasie bez uprzedzonej opłaty
Skarbowych poszlin do osnowy wzięty, i do końca do-
prowadzonym być nie może, ile gdy większa część Kredy-
torow, stanowiąc swojej nieoświadczyła; w celu zatem usku-
tecznienia przepisow wyższej jurydykcyi, ponieważ czas
do zebrania poszlin, tak dla stawiających, i sko i niestawia-
jących dopiero Kredytorow W.W. Świętorzeckich uży-
czonym być musi — Z tych uwag Sąd Taxatorsko Exdy-
wizorski, zgodnie z wyrazami Ukazu Departamentowego
1817 roku, Apryla 20 dnia datowanego, w słowach: „Aby
należne poszliny Skarbowe, oskrowione być przed wzię-
ciem do namowy zebrane, i do miejsca właściwego przy
Raportach odsyłane; zalecającego do słuhania i wzięcia
do namowy całej Sprawy, dopiero przed opłaceniem po-
szlin przez strony nieprzystępując, a terminu do u-
sobienia tychże poszlin dla wszystkich Kredytorow, iż do
dnia 20 miesiąca Septembra idącego roku użycując, sże-
by wszyscy, tak stawiający, i sko i niestawiający w tym
terminie Kredytorowie sba mi słone pretensyow, niemniej
i sami Dziedzice na dzień oznaczony, w majątku Berwe-
ozu w Wileyskim Powiecie ze wszelką gotowisną stawali
i poszliny Skarbowe w proporcję należnościow swoich do
Sądu wniesli, Sąd Taxatorsko Exdywizorski mocą Ukazu
departamentowego obowiązując

Samuel Kostrowicki Sędz. Z. Miń. Exdyw.
Ignacy Buciewicz Podł. d. Z. P. M. Exdyw.
Justyn Lesnowski P. Podseñ. Z. Wilej. Exdyw.

3. Niżej wyrażony czynię wiadomo, iż będący na
Ekonomii w dobrach Kamińpolu 900. XXZat Siwatopet-
kow Mirskich b Podkomorzich PtuDz. w powiecie Dziśnień-
skim Gubernii Mińskiej sytupwanych JPan Atanazy
Brynk, umarł w roku terażniejszym 1817 ostatnich dni
Apryla zostawiwszy po sobie Kuchomosc która została
opisana Urzędowisze i zlokowana w tychże dobrach, aby
tedy najbliżsi Sukcessorowie z pewnemi dowodami tegoż
zeszłego Atanazego Brynka nuyprzedzcy do miejsca wzmie-
nionego iawili się przez trzykrotną awizacyę zawiada-
miam.

Wiktor Szumborski Komor Ptu Dziśń. Plenipotent.

3. Litewsko Wileńska magistratura powszechney o-
pieki czyni ninieysze ogłoszenie: iż mając do siebie przy-
slane przez Moskiewską Jeneralną kartową kantorę, dla
wyprzedania różno gatunkowe Rossyjskie karty, rezolu-
cyą w dniu 31 zeszłego miesiąca Julii zawarła roczny kon-
trakt, z Wileńskim Kupcem Fryderykiem Wagnerem, ko-
rym, oddając odkup Kart po ciele Wileńskiej Gubernii,
zaleciła iemu przedawć one nie inaczey, iak wedle prze-
znaczoney na obwolutach onych cenie, to jest: każdy tu-
zin pierwszego gatunku po ośm rubli, drugiego po szesć

rubli szesćdziesiąt kop. i trzeciego po cztery rubli mia-
dną monetą, z tem tylko ostrzeżeniem aby postronni ku-
pocy i inni targujący ludzie, pod żadnym uretorem nie-
wazyli się mieć po kramach kart dla przadaży ani Rossyjs-
skich ani zagranicznych ani też z fabrykowanemi pieczę-
mi; Na jakowy przedmiot by miyskie i Ziemskie policye
mili naysciślejszą bacznosc JW zastępujący miececy cy-
wilnego Gubernatora Wileński wice-Gubernator Graff Pla-
ter Zyberk uczynił ze strony swojej naysurowasze przed-
pisania tymże policyom z nadaniem mocy, że za doniesie-
niem pomienionego odkupszczyka Wagnera, lub iego Kom-
missionierow, zakazane karty u kogo bądź okaza się, natych-
miast odbierać, i donosić o tem ninieyszey magistraturze,
dla postąpienia z winnemi podług srogości na ten prze-
dmot praw Królowych, Datt w Wilnie 1817 roku mca
augusta 14 dnia.

Kolleski S. kreterz Pietraszewski.
Naczelnik Stolu Solimanz.

3. Excerpt oświadczenia z Protokulu potoczego
Ziem. Ptu Wilń w dacie niżej wyrażającej się zapisa-
nego et corundam pod Pieczęcią Ziem. Ptu Wilń iest
wydan.

Roku tysiąc ośmset siedemnastego mca augusta trzynas-
tego dnia.

Przed Aktami Ziem. Ptu Wilń, stawiając osobiście
JP. Jan Minkiewicz oświadczenie w piśmie do Protokulu po-
dał następnie pisanie: Oświadczenie nomine JP. Jana Mink-
kiewicza Obyw. Wilń, na JP. Pawła Szulewicza zanasza-
jąc się z następney przyzyny Z. H. Dell. nabywając wieczno-
sność dwa domy w mieście Wilnie pod Nrem trzysta pięć-
set piątym i trzysta pięćdziesiąt siódmym będące od O-
bżali, za summe rubli assygacyynych dwadzieścia tysięcy
czyli srebr pięć tysięcy podług zobopolney umowy poło-
wę to jest: dwa tysiące pięćset rubli srebr. przy nabyciu
wypłacił Z. H. a na drugą połowę Obligiem Obżali, kon-
tentował i takim porządkiem stawiały się Dziedzicem
dwóch kamienic nabytych w częściach znacznych zapa-
dłych i nowym zapadnięciem grożących dla własnego po-
żytku postarał się z znaczym depansowaniem wyrestauro-
wać one i nowe mury dać, Obżali ugiły zażdrościć z po-
lepszenia domu. Z. H. wyprzedanego różną Z. H. pocztą czy-
nie przykrości w urządzaniu własności swą mieszkając w
odradzać i sam uro bez umowy i kontraktu w teży sa-
samej kamienicy i dotąd nad termin nieprawnie mieszkanie
dla siebie zajmując. A następnie gdy widział dom już
w lepszym położeniu uprojektował sobie przez pomowie-
nie Prawa Sądowne przyznane odzyskać dom retro co
we wszystkich wyższych zwierzchnościach zaskarżał o
podstępne iakoby przyznanie Prawa i oddanie nazad do-
mu dopraszał się lecz wszędzie sprawiedliwosc odmawia-
nie rozsądnych żądań skutku i na koniec nieczekaiać ter-
minu ani ubezpieczywszy co do pewności aktorstwa domu
Z. H. wyprzedanego pozwał ewokacyynie do Sądu Ziem.
Wileń: o wypłatę summy gdzie też stosownie do Prawa
odmawiono życzeniu Obżali pozbawiony więc wszelkich
nadziei Obżali, poważał się w dodatkach Kuryera Lit-
o pomawiać iakoby w opłacie nierzetelnosc Z. H. i na opini
przed powizechnoscia Z. H. szkodzić, usprawiedliwiając się
więc Z. H. Dell na rozsianą przez Obżali, ozeru zapewniasz
że należność rubli srebr dwa tysiące pięćset, wynoszą-
ca przynależy Obżali i na rzecz jednak onych wypłacić
nie może do póki Obżali, nie okaze pewności Aktorstwa
wyprzedanych kamienic dwu h o które już uprzednie An-
tecedentow Pozwami i areztami założonemi do Sądu Ma-
gistratu Wileń pozwali Z. H. Dellra iako nabywcę, nim
więc wyrok Sądowy nastąpi nim pewnosć Aktorstwa u-
znana zostanie Z. H. Dellr Summy tanquam pro ewictione
zostawionej i za ultro zajmujące się przez Obżali, mie-
szkanie w domu Z. H. odpowiedzi ulgle opłacić nie może
i dla tego by takowego Obligu przez Z. H. wydanego iako
zewszedch względow zaobiekctowanego nikt nipo d iakim po-
zorem i pr textem nabywać nie wazył się przez ninieysze
oświadczenie to przed Sądem i Publicznoscia zapowiadac
i takowe oświadczenie wspólnie z odpowiedzią w Kurye-
rze Litt. zamieszcic postanawia. Utego oświadczenia podpis
w Protokule następnay.

Zgodnie z Protokulem świadczą Józef Naborowski
Rejent.

Wyjeżdżają z granicę

Ogłasza się po raz drugi

Przykoszczyl i Giedy Kupca Metytowskiego Gier-
szona Jankielowicza, Beruch Mowszowicz Lewinson do
Państw Pruskiego, i Saskiego, na miesiąc 9.

Judel Jankielowicz Hurwicz do Saksonii i Prus takos
na miesiąc 9.

(Ogłasza się po raz trzeci)

Szlachta Michał i Ignacy synowie Kazimierza Chle-
wińscy z Ptu Rosieńskiego na miesiąc 3 do Prus.